

UMĀŠNĀ • TANĀĀIT

StĀ™eda, 04 leden 2023

Tenhle pĀ™Ā-bĀh napsal Pepa Kouba do komentĀĀ™Ā- a protoĀ¾e je moc hezkĀ½, nemohla jsem ho tam nechat, a Āĵup s na titulnĀ- stranu. OstatnĀ ony byly o tom tancovĀjnĀ- skoro vĀĵechny krĀĵsnĀ©... Ale - tak Ā•tĀte... JĀĵ a moji dva kamarĀĵd studenti, vĀk vĀĵech 19 let, jsme jednu sobotu Prahu nechali Prahou, a vlakem dojeli do ĀĀernoĀĵic, o kterĀ½ch kamarĀĵd Petr N. tvrdil, Ā¾e je tam tancovaĀka a pĀ™ebuchtĀ-no. Opak byl pravdou. Netrvalo dlouho, abychom zjistili pĀ™Ā-ĀĀinu. Nec byl internĀĵt plnĀ½ chlapcĀ. Do sĀĵlu jsme ale pĀ™iĀĵili vĀ•as, usedli na strategickĀ© mĀ-sto s dokonalĀ½m pĀ™ehledem. I n muĀ¾i existuje mĀĀ™Ā-tko, na kolik jako ĀĀžlavec Ā¾enĀĀ© mĀĵ. KdyĀ¾ vedle mĀĵ bude sedĀt Delon, Ā¾ĀĵdnĀĵ mĀĵ neu

V naĀĵĀ- trojce

jsem mĀĵl dvojku na zĀĵdech, vĀ½Āĵka nic moc, blonĀĀĵk, ale prĀ½ neskuteĀ•nĀĵ modrĀ© oĀĵi, ĀĵirokĀĵ ramena a v navazovĀjnĀ- znĀĵmosti ukecanĀ½. Petr s ĀĀ-slem jedna, mĀĵl dokonalou vĀ½Āĵku, pohlednĀ½, tmavĀ© vlasy, plynnĀĵ mluvil nĀĵmecky a bez jakĀ©koliv nervozity navazoval s dĀĵvĀĀty inteligentnĀ- hovor; ale v tanci nic moc. Petr N. mĀĵl trojku. Byl v navazovĀjnĀ- znĀĵmosti nervĀ³znĀ-, chybĀĵla mu stejnĀĵ jako mnĀĵ vĀ½Āĵka klasickĀ©ho muĀ¾e, a navĀ-c momentĀĵlnĀĵ chodil s dĀĵvĀĀte, kterĀ© studovalo jazykovou Āĵkolu, a bral to vĀĵechno moc vĀĵĀnĀĵ. PĀ™esto, Ā¾e jeho maminka byla bĀ½valĀĵ baletka, tak s tancem takĀ© nic moc. Jeho sestra Milina naopak zdĀĵdila od maminky talent a procestovala celĀ½ svĀĵt.

To nĀĵdhernĀ©

dĀĵvĀĀe jsem zaznamenal okamĀ¾itĀĵ, a potĀĵĵilo mĀĵ, Ā¾e opakovanĀĵ si naĀĵi trojici prohlĀ-Ā¾Ā-. Lovec Ā•.1, Petr L., sedĀĵl zĀĵdy. Jakmile muzikanti vzali hudebnĀ- nĀĵstroje do ruky, vyuĀ¾il jsem momentu, kdy si nĀĵs opĀĵt prohlĀ-Ā¾Āela, sepnul ruce jako svatĀ½ AntonĀ-n, vycenil zuby v Ā°smĀĵv, a pravou rukou dĀĵlal ukazovĀĵĀkem krouĀ¾ky. KĀ½vla. Vystartoval jsem okamĀ¾itĀĵ. A kdyĀ¾ jsem jĀ- podĀĵval ruku, mĀĵl jsem uĀ¾ nĀĵkolik "vĀĀĵkĀ" za zĀĵdy, a hudba zrovna spustila naplno. Po skonĀ•enĀ- taneĀ•nĀ- sĀ©rie mĀĵ pĀ™ivedla do rozpakĀ- otĀĵzkou, zdali bych pro ni znovu pĀ™iĀĵel. Od tak krĀĵsnĀ© dĀĵvky v bĀĵlĀ½ch Āĵatech s velkĀ½mi modrĀ½mi puntĀ-ky to byla pĀ™ekvapujĀ-cĀ- nabĀ-dka.

Zmohl jsem se

jen na otĀĵzku: ĀĀPokud s tĀ-m hodĀĵĵ drĀĵĀ¾dit svĀ©ho milĀ©ho, tak ne. PrĀĵt se nechci.ĀĀ© OdpovĀĀ• mĀĵ uklidnila: ĀĀMilĀ©ho nemĀĵm".

Hudba hraje, Ā•as

letĀ-, schylovalo ke konci. Ozval se vysokĀ½ hlas trubky a sĀĵlem letĀ- oznĀĵmenĀ-, Ā¾e vyhlaĀĵujĀ- sĀ³lo nejhezĀĀ- dĀ-vce dneĀĵnĀ-ho veĀĀera. ĀĀJe to dĀ-vka v bĀĵlĀ½ch Āĵatech s mnoha modrĀ½mi puntĀ-kyĀĀ©, informuje mikrofon. TaneĀ•nĀ- pĀĵry se rozestoupily do kruhu. MĀ-sto radosti, Ā¾e je nejhezĀĀ- dĀ-vka dneĀĵnĀ-ho taneĀ•nĀ-ho veĀĀera, se jĀ- podlomila kolena.

JĀĵ kritickĀ©

situace Ā™ĀĀĀ-m jako chlap. VĀ-m, Ā¾e se to nesluĀĀ-, ale plĀĵcl jsem ji lehounce po zadeĀĀku a upozornil, Ā¾e mĀĵm Āĵkolu taneĀ•nĀ-ho mistra Chrastila.

Vzpamatovala se

a krouĀ¾ili jsme dlouhĀ½mi kroky volnĀ½m prostorem v rytmu valĀĀ-ku.

Jak to skonĀĵilo?

Na malĀ©m ĀĀernoĀĵickĀ©m nĀĵdraĀ¾Ā- naĀĵe trojice odĵĀ-Ā¾dĀĵla vlakem vpravo a krĀĵska s pĀĵr dĀĵvĀĀty vlevo. Dostal jsem pusu a pĀ™Ā-slib, Ā¾e v mĀĵsĀ-ci ĀĀervenci v dneĀĵnĀ-ch Āĵatech pĀ™iĵde nĀĵkterou nedĀĵli na dostihy.

Poznal bych

ji i obleĀĀenou v teplĀĵcĀ-ch.

NepĀ™iĀĵla. Pepa Kouba

<https://www.kudlanka.cz>

VytvoĀ™eno pomocĀ- Joomla!

GenerovĀĵno: 27 July, 2024, 04:31

